

РЕШЕНИЕ

№ 7460

гр. София, 07.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8837** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК)

Образувано е по касационна жалба на Т. Л. М. срещу Решение № 2617 от 12.07.2022 г. на СРС, 134 състав по АНД № 16770/2021 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 520 от 03.11.2021 г., издадено от директора на Р. – [населено място], с което на Т. Л. М. на основание чл. 257, ал. 1, т. 1 от Закона за горите му е наложена глоба в размер на 300. 00 /триста/ лева за извършено нарушение на чл. 257, ал. 1, т. 1 вр. чл. 188, т. 3 и чл. 190, ал. 2, т. 2 от Закона за горите и чл. 275, ал. 1, т. 2 от същия закон.

В касационната жалба се съдържат оплаквания за постановяване на съдебното решение в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, във вр. с ал. 2 от НПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН. Жалбоподателят оспорва като необоснован направения от въззивния съд извод, че извършването на вмененото му нарушение на правилата за сеч и извоз на дървесина, е установено и доказано по безспорен начин. Изложени са доводи, че неправилно съдът, в противоречие със закона, е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение. Твърди се, че съдът при анализа на събраните по делото доказателства, неправилно е възприел хронологията на събитията и последователността на осъществените факти. Моли съда да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да бъде

отменено Наказателно постановление № 520 от 03.11.2021 г., издадено от директора на Р. – [населено място].

В съдебно заседание касаторът – Т. Л. М. – редовно призован, се явява с адв. Т., с пълномощно по делото. Поддържа касационната жалба, като претендира адвокатско възнаграждение за две съдебни инстанции.

В съдебно заседание ответникът – директорът на Регионална дирекция по горите - [населено място] – редовно призован, не изпраща представител. В писмен отговор на касационната жалба изразява становище, че постановеното решение е правилно, обосновано и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 120 лв. за две съдебни инстанции.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор В., изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София – град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл.211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл.63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Производството пред Софийски районен съд се е развило по жалба на Т. Л. М., против Наказателно постановление №520 от 03.11.2021 г., издадено от директора на Р. – [населено място], с което на основание чл. 257, ал. 1, т. 1 от Закона за горите му е наложена глоба в размер на 300. 00 /триста/ лева за извършено нарушение на чл. 257, ал. 1, т. 1 вр. чл. 188, т. 3 и чл. 190, ал. 2, т. 2 от Закона за горите и чл. 275, ал. 1, т. 2 от същия закон.

С Решение № 2617 от 12.07.2022 г. по АНД № 16770/2021 г. СРС е потвърдил обжалваното наказателно постановление, по съображения за неговата процесуална и материална законосъобразност. Въззивният съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на регламентираните в ЗАНН формални изисквания и процесуални правила, като наказателното постановление съдържа изискуемото се по чл. 57 от ЗАНН описание на нарушението, обосноваващо в необходимата степен от фактическа и правна страна административнонаказателното обвинение. По съществуващото на спора, въз основа на събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства съдът е направил извод, че по безспорен и несъмнен начин е установена и доказана описаната в наказателното постановление фактическа обстановка и извършването на вмененото на Т. Л. М. нарушение на правилата за сеч и извоз на дървесина.

Решението на Софийски районен съд е постановено при неправилно приложение на закона при следните съображения:

Не се споделя извода на въззивния съд, че съдържанието на наказателното постановление съответства на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Описанието на нарушението се свежда единствено до констатацията за неизпълнение от страна на Т. Л. М. на задълженията си да следи за спазване на сроковете и правилата за сеч и

извоз на дървесина, „като е допуснал на 21.07.2021 г. извозване на дървесина от сечището до временния склад в отдел 648, подотдел "ш1", землище на [населено място], [община] – общинска горска територия след изтичане на сроковете по разрешително за сеч № 0609639/20.04.2021 г. със срок за сеч и извоз на дървесина от 28.04.2021 г. до 25.06.2021 г. С това било установено нарушение на чл. 257, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 188, т. 3 и чл. 190, ал. 2, т. 2 от Закона за горите.“ Видно от приобщения по делото от въззивния съд Конститутивен протокол от дата 23.07.2022г., на 23.07.2022г. служители на Р. – [населено място] са установили, че камион с рег. [рег.номер на МПС] е превозвал дървесина от сечището до временен склад, както и че на 22.07.2022г. Т. Л. М. е издал два превозни билета за извоз/превоз на дървесина от временен склад. Същевременно, в хода на административнонаказателното производство, административнонаказателна отговорност на М. е ангажирана за това, че е допуснал на 21.07.2021 г. извозване на дървесина от сечището до временния склад. С оглед на констатираното разминаване в датата на установяване и в датата на извършване на нарушението, АНО е следвало да формулира точно фактите и обстоятелствата, както и да посочи доказателствата, въз основа на които действията на жалбоподателя са били възприети като нарушение на Закона за горите, като обоснове защо приема за дата на нарушението именно 21.07.2022г., а не датата на констативния протокол, както и е следвало АНО да прецизира правното основание за наложената глоба, като обоснове именно в какво се състои нарушението.

По арг. на чл. 190, ал. 2, т. 2 от Закона за горите лицата с лесовъдско образование, следят за спазването на правилата за сеч и другите ползвания от горите, опазването на съоръжения, сгради, гранични и други знаци и обекти. По арг. на чл. 257, ал.1, т.1 от Закона за горите се наказва с глоба от 300 до 5000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание, длъжностно лице или лице, упражняващо лесовъдска практика, което не изпълни или изпълни несвоевременно задължения или контролни правомощия, възложени му по този закон, подзаконовите актове по прилагането му, както и решения и предписания, основани на тях. И двете разпоредби от Закона за горите, въз основа на които е наложено административното наказание – глоба на Т. Л. М., са бланкетни и ангажирането на административнонаказателна отговорност на дадено лице на тези основания, следва да бъде подробно обосновано с необходимата точност и прецизност, така че лицето да разбере с кое свое действие е допринесъл за извършването на какво нарушение.

С оглед на гореизложеното, съдът приема, че административнонаказателното обвинение за допуснатото от Т. Л. М. нарушение на правилата за сеч и извоз на дървесина, е фактически и доказателствено необосновано. Наказателното постановление, с което Т. Л. М. е наложено административно наказание – глоба, по това обвинение, е незаконосъобразно и неправилно е било потвърдено от Софийски районен съд. Ето защо съдебното решение, като постановено в нарушение на закона, следва да бъде отменено. Вместо него следва да се постанови друго, с което да бъде отменено Наказателно постановление №520 от 03.11.2021 г., издадено от директора на Р. – [населено място].

При този изход на делото основателно е искането на касатора за присъждане на разноски. На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, Изпълнителна агенция по горите, като юридическо лице, в чиято структура е АНО / Р. – [населено място]/, следва да бъде осъдена да заплати на Т. Л. М., разноски за производствата пред въззивната и пред настоящата инстанция, в размер на по 400, 00 лв. за касационната инстанция и 300, 00

лв. за въззивната инстанция, или общо 700, 00 лв., представляващи заплатени адвокатски възнаграждения за един адвокат, съгласно договори за правна защита и съдействие от 21.02.2022 г. за въззивното дело и от 10.11.2022 г. за касационното такова.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София - град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2617 от 12.07.2022 г. на СРС, 134 състав по АНД № 16770/2021 г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №520 от 03.11.2021 г., издадено от директора на Р. – [населено място], с което Т. Л. М., на основание чл. 257, ал. 1, т. 1 от Закона за горите му е наложена глоба в размер на 300. 00 /триста/ лева за извършено нарушение на чл. 257, ал. 1, т. 1 вр. чл. 188, т. 3 и чл. 190, ал. 2, т. 2 от Закона за горите и чл. 275, ал. 1, т. 2 от същия закон, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция по горите, да заплати на Т. Л. М. разноски по делото за две инстанции в размер общо на 700, 00 лв. /седемстотин лева/.

Решението не подлежи на обжалване и/или протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.